

MEDET YA SÂHİBEL EMÂN**İsmail GÖKTÜRK (Aczî)**

Resûlü sakaleynsin sultânı enbiyâsın
Ümmetin nûr-u ayn-ı kâinâta ziyâsın
Raûfur rahîm dedi vafında seni Mevlâ
Âlemlere rahmetsin dü-cihanda ulyâsın

Sensin risâlet-penah vesile-i hidâyet
Ağûş-u şefkatinde rûz-i mahşer selâmet
Salât-ı selâmınla mâkes bulur her duâ
Emînsin emânına son nefesler emânet

Sidre-i müntehâda mihmân cemâle mazhar
Hakkın rahmetini sen ettin kullara izhar
Bir selâmınla senin ömürler bulur safâ
Bin can fedâdır bir kez kılsan muhabbet nazar

Feyzinle küşâd olur dil sadr inşirah bulur
Emmâre âdem olur tebdil eder doğrulur
Mehâbet-i cemâlin mir'ât-ı kevne şua
Sen kılavuz olmasan mükevvenât savrulur

Perişân-ı hâl iken hâl arzetmek olur mu
Esfele sâfilînden niyâz etmek olur mu
İsm-i pâki şerîfin gâm-ı pinhâna rehâ
Sâhib gel demiş gedâ hiç nâz etmek olur mu

Kulûb-u ârifânda postlar sana serilir
Âşıkân sohbetinde senin kokun derilir
Yakînini artırsan, fakîri kılsan ihyâ
Senin kapında kıtmîr olan sevindirilir

Mâsiva pazarında Aczî bîmârın senin
Ümmete kol kanatsın gelir tımârın senin
Gönül âyinem puslu edemem medh-ü senâ
Meşayihin dilinde çağlar pınarın senin